

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB34 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB34 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 37.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb34-txt-shoot-n13.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB34:13

#

Eenlig Stand.

At skabe er forbeholdt Gud; og er dette, hvis man tør tale om Sligt, den høieste autopathiske Tilfredsstillelse.

At give Liv er en svag Analogie hertil, er Msket indrømmet – og heri culminerer den msklige Egoisme.

Som Nervetraaddene ligge under Neglen – saaledes samles den msklige Egoisme i dette om Kjønns-Forholdet, Slægtens Forplantelse, at give Liv.

Ifølge Xstds Lære vil Gud kun Eet med os Msk, han vil være elsket. Men for at et Msk. skal elske Gud, maa han opgive al Egoisme, først og fornemlig den potenserede Egoisme: Slægts Forplantelsen det at give Liv.

At dette med det Sexuelle er Centrum for den msklige Egoisme, veed Gud naturligviis kun altfor vel og derfor var det derpaa der blev sigtet. Og den allermindste lagttagelse kan ogsaa let forvisse En om at her ligger den msklige Egoisme totaliter.

Saa fordrede Gud – at forsage denne Egoisme – og saa udviste Gud Udødelighed. Thi, hvad jeg oftere har omtalt i disse Journaler, Slægts-Forplantelsen var (hvad jo baade Plato og Aristoteles udtrykkelig udtaler) jo Hedenskabet var ogsaa Jødedommen Surrogatet for Udødelighed.

Det Sexuelle det er den msklige Egoismes Culmination. Derfor føler, blot mskligt taget, ikke blot Qvinden, men ogsaa Manden sit Liv som tabt, forfeilet naar han ikke bliver gift. Kun den Gifte er ret Borger i denne Verden, den Eenlige en Fremmed (det er jo just det Xstd. vil at den Xstne skal være – og hvad Gud vil at den Xstne skal være, for at elske ham). Derfor ansaaes Ufrugtbarhed blandt Jøderne (der ret tilgavns forstod sig paa Slægts-Forplantelsen) som Vanære for en Qvinde. Derfor ømmer et Msk. sig maaskee i ingen Vanheldelse saa smerteligt som i hvad der forholder sig til Slægts-Forplantelsen, alt Andet (at være blind, døv, halt o: D:) krænker ham ikke, det berører ikke hans Egoismes ømme Punkt. Selvfølelsen qua Dyre-Skabning forholder sig til at forplante Slægt, at give Liv. Derfor beskjeftiger det Msker, som ved naturlige eller unaturlige Udsvævelser have tabt Avle-Dygtighed det beskjeftiger dem saa overordl. at faae den igjen, for at faae Selvfølelsen igjen. o: s: v: o: s: v: o: s: v:

Altsaa Gud vil eenlig Stand, fordi Gud vil være elsket.

Men Msket siger som saa: dette Offer kan jeg ikke bringe Dig – men lad Du mig gifte mig, saa skaffer jeg med Din Bistand 10 Andre til at elske Dig.«
Fortræffeligt. Men see nærmere til, disse 10, hvis denne Børne-Avler og Msk-Leverandeur nu endelig leverer 10, disse 10 blive de da eenlige Mske, som forsage den potenserede Egoisme? Nei, disse 10 bære sig ad aldeles paa samme Maade og hver især præsterer maaskee atter 10, bestandigt under den Formel, at Gud istedetfor een skal faae 10 – medens Sandheden er at Gud faaer slet Ingen, men i eetvæk bliver taget ved Næsen.

I Protestantismen har man da sat alle Omsvøb tilside i denne Henseende, her docerer man »sensphrase« at Ægteskabet just er det Gud Velbehagelige – og jeg imødeseer, at den lærde Theologie engang opdager, at de Xstnes Gud hverken hedder Jehova eller Adonai, ikke engang er neutrius generis men et Fruentimmer og hedder: Kirsten Giftekniv.

Hvad dog Xstd. i Aarhundredernes Løb er blevet til! I den gamle Bearbejdelse af D. Juan siger Elviras Tjener til D. J: om Elvira: i en afsides Vraa, i et Mandfolks halvforslidte Dragt traf jeg min afdøde Herres Datter: hvilket skrækkeligt Gjensyn. Saaledes med Xstd! Denne eneste Souverain, det Guddommelige[s] Majestætiskhed – den maa nu gjøre Musik ved Bryllup og Barsler.

Eenlig Stand! siger Xstd. Nei, svarer Msket: men jeg vil bestille Vielsen hos Dig. Charmant, det er ad modum: lad være at myrde! nei, men jeg vil lade Dolken indvie hos Dig.

Eenlig Stand! siger Xstd. Nei, siger Protestantismen, just Ægteskabet er Guds Velbehag, han springer af Glæde, jo flere han kan faae til at gifte sig.

Har vi saa ikke naaet, at Xstd. er blevet lige det stik modsatte af hvad den er i det nye Testamente. Det er »naaet« – thi der er længe arbejdet derpaa, hvad er nemlig Xsthedens 1800 Aar andet end Historien om, den for[t]satte Stræben fra det Numeriskes Side paa at faae Xstd. omredigeret, og Historien om hvorledes det Christelige, svagere og svagere betjent, bestandigt har gjort det Numeriske flere og flere Indrømmelser, givet Kjøb, indtil Alt er blevet vendt om. Dette er de 1800 Aars Historie – i hvilken Studenten oplæres grundigt for ikke at forfeile – hvad sand Xstd. er.

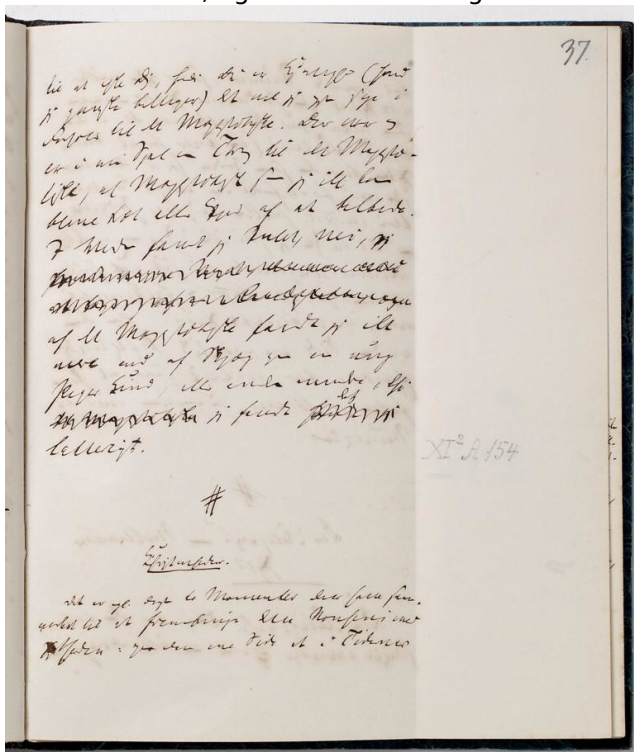
I det nye Testaments Xstd. staaer Sagen saaledes. Gud vil være elsket, og vil derfor at Msket skal opgive den Egoisme som er at give Liv.

Synde-Faldet er Tilfredsstillelsen af denne Egoisme – og her begynder saa egl. Timelighedens Historie, som

er den bestandige Repeteren af den samme Skyld, bestandigt modarbeidende eller forhindrende hvad Gud tilsigter, at faae dette Feiltrin standset - ved eenlig Stand. Hver Gang der vises eenlig Stand af Kjerlighed til Gud er dette i Retning af at efterkomme Guds Tanke.

Men fast gyser jeg, naar jeg tænker paa, hvor langt jeg har været henne ad denne Vei, og hvor forunderligt jeg blev standset og viist tilbage til eenlig Stand, og hvorledes jeg, vistnok forstaaende mig selv, men forstaaende mig selv som en Undtagelse, har vidst at skjule, hvad jeg vidste, for Samtiden, indtil jeg langt om længe seer, hvorledes atter her Styrelsen har været med mig, og vil have noget ganske Bestemt frem.

Du uendelige Majestæt, selv om Du ikke var Kjerlighed, selv om Du var kold i den uendelige Majestætiskhed: jeg kunde dog ikke lade være at elske Dig, jeg trænger til noget Majestætisk at elske. Hvad Andre have talet om, at de ikke fandt Kjerlighed i denne Verden, og derfor følte Trang

9. Journalen NB34, s. 37. SK har mod slutningen af optegnelsen NB34:13 slettet næsten tre linjer i hovedspalten til at elske Dig, fordi Du er Kjerlighed (hvad jeg ganske billiger) det vil jeg ogsaa sige i Forhold til det Majestætiske. Der var og er i min Sjæl en Trang til det Majestætiske, et Majestætisk som jeg ikke kan blive træt eller kjed af at tilbede. I Verden fandt jeg Intet, nei, jeg fandt neppe Noget, der var værd at tage op af en Rendesteen, og af det Majestætiske fandt jeg ikke mere end af Skjæg paa en ung Piges Kind, eller endnu mindre, thi jeg fandt det latterligt.